Pe platoul Piatra Arsă din masivul Bucegi, la 1950 m înălțime, a fost construit un complex sportiv pentru antrenamente. Au mai rămas destui metri pînă la altitudinea capitalei Mexicului, dar, oricum, cerul e mai aproape aici decît în multe alte localități din țara noastră...

Foto: A. Trandafirescu

PREGĂTIRE ÎN VEDEREA...

— Săru'mîna!

— La mulți ani, Ioane! Nu te-am văzut de mult. Unde-ai dispărut?

— Am fost la altitudine. Știți, pentru Mexic.

— Bravo ție! Dacă am înțeles bine faci parte din lotul olimpic? De cînd te-au selecționat?

— Oho, de-acum doi ani sînt printre sportivii nominalizați. Nu știați?

— Ce-i aia „nominalizați"? Mă ierți că sînt ageamie în materie.

— Nu-i nimic. Vă lămuresc eu. Înseamnă „ales", prevăzut pentru Olimpiadă...

— Cu stea în frunte — cu alte cuvinte.

— Cam așa ceva. De atunci ne pregătim pentru marea confruntare.

— Interesant, și în ce a constat pregătirea pentru Olimpiadă?

— Păi, ca de obicei: scurte antrenamente și pregătire fizică generală, cantonamente și semicantonamente, concursuri interne și internaționale și așa mai departe.

— După cîte știu, asta faci de circa zece ani, de cînd te știu în lotul republican.

— Da, e drept, dar acum facem toate astea în vederea Olimpiadei. Ați uitat că sîntem în anul olimpic?

— Aoleu, că bine zici! Te pomenești că în anul olimpic și plinea pe care-o mîncați este tot olimpică?

— Asta nu, dar o mîncăm ca să avem forță și rezistență suficientă la Olimpiadă.

— Bine, Ioane, văd că nu ne înțelegem. Hai s-o luăm altfel: după cîte știu, dumneata ai luat o medalie de argint la campionatele mondiale, desfășurate anul trecut. Spune-mi, cîți ani te-ai pregătit pentru aceste campionate?

— E greu de spus. Cred că toată activitatea mea sportivă de pînă atunci a contribuit la rezultatul meu de la „mondiale".

— Începem să ne înțelegem. Dar pîine în vederea campionatelor mondiale de anul trecut ai mîncat?

— Mă luați peste picior? Ce vreți de fapt, să minimalizați importanța Olimpiadei?

— Departe de mine un asemenea gînd. Doar știi că sînt o microbistă polivalentă

PILULE OLIMPICE

a întrecerilor sportive în general și a Olimpiadei cu atît mai mult. Acum patru ani am umplut un caiet cu pronosticuri și mi-am luat concediu de odihnă, nu cumva să pierd vreo retransmisie de la Tokio. Așa că nu pot fi acuzată de așa ceva.

— Cu atît mai mult nu pricep de ce vă leguți de pregătirea noastră olimpică.

— Pentru că tremur pentru voi. Pentru că am emoții de pe-acuma și nu vreau să aveți și voi. Pentru că nu vreau ca în ziua deschiderii Jocurilor să vedeți două flăcări în loc de una. Pentru că vreau să vă prezentați la start tot atît de calmi și de siguri pe voi ca la oricare altă întrecere grea, de mare răspundere, la care ați dat tot ce ați putut. Pentru că vreau să știți că mă interesează foarte mult ce veți face la Ciudad de Mexico, dar că activitatea sportivă competițională nu se termină o dată cu această Olimpiadă. Și pentru că sînt convinsă că dacă n-am agăța etichete olimpice la toate cele, ci am face pur și simplu pregătirea multilaterală, științifică, serioasă a sportivilor noștri fruntași, cu continuitate, fără asalturi și fără lozinci, n-am obține rezultate mai slabe la Jocuri, poate dimpotrivă.

— Se poate să fie și așa, dar e bine să mobilizăm sportivii mai mult ca de obicei.

— Crezi că există vreun sportiv de performanță care nu face tot ce poate ca să obțină normele olimpice și să plece în Mexic? Sau crezi că o dată ajuns acolo, există vreun coleg de-al dumitale care nu vrea să obțină o medalie sau măcar să se claseze printre primii zece? Atunci de ce-i nevoie să-i supramobilizăm? De ce e nevoie să le creăm o obsesie a Olimpiadei?

— Bine, bine, nu vă mai înfierbîntați. Hai să ne împăcăm!

— Ai dreptate. Treci pe la noi într-o seară. Avem o țuică naturală grozavă.

— Îmi pare rău, dar nu pot. Plec în Cuba. Facem o pregătire în comun în vederea Olimpiadei.

— Aha! Drum bun.

Iudith MOSCU
cercetător la Institutul de psihologie al Academiei

Campionatele internaționale de tenis de masă ale României

CORESPONDENȚĂ DIN PRAGA ȘI SOFIA

Loturile Cehoslovaciei și Bulgariei

La campionatele internaționale de tenis de masă ale României, Cehoslovacia va fi reprezentată de o echipă alcătuită din Jana Pauknerova, Milena Polackova (femei), Stepanek, Chmelik și Flaisinger (bărbați). Ambele jucătoare (Pauknerova și Polackova) aparțin renumitei școli din Vlasim. Desigur, iubitorii tenisului de masă din România se vor întreba ce reprezintă această școală. Vlasim este numele unei localități situată la 60 km de Praga și unde, datorită entuziasmului soților Sucho, pulsează o vie activitate la tenis de masă. Aici, aproape toți copiii învață acest sport și din rîndul lor apar elemente deosebit de talentate. Este edificator faptul că această mică localitate are două echipe în prima categorie a campionatului țării! Jana Pauknerova (20 de ani) și Milena Polackova (16 ani) sînt componentele de bază ale formației din Vlasim, clasată pe locul II în campionatul țării. Pauknerova a participat la numeroase concursuri internaționale, printre care la unele organizate în Anglia, Austria, R.F.G., Iugoslavia, Polonia, Bulgaria, și este clasificată a patra jucătoare a Cehoslovaciei. Printre rezultatele de seamă ale acestei jucătoare se numără victoria asupra unor sportive cunoscute ca Grinberg (U.R.S.S.), finalistă la campionatele europene, cehoslovacele Luzova, Karlikova și Mikoczlova. Cu toate că Polackova nu are decît 16 ani, ea a terminat victorioasă în numeroase întreceri internaționale rezervate junioarelor. Recent, a cîștigat „Cupa televiziunii" cehoslovace.

Dintre bărbați, cartea de vizită cea mai valoroasă o are Rostislav Stepanek (21 ani), component al echipei Lokomotiv Brno. Un succes deosebit al lui Stepanek a fost cel din campionatele internaționale ale Iugoslaviei — ediția 1966, unde a dispus de o întreagă elită a tenisului de masă european. Stepanek are la activ victorii asupra lui Johansson, Alser, Korpa, Surbek etc. Jan Chmelik (21 ani) este membru al echipei V.Z.K. Ostrava, clasată pe locul II în prima ligă a campionatului cehoslovac. Marea calitate a acestui jucător constă în reverul său periculos și în excelenta tactică folosită în jocul de dublu. Mezinul echipei este Richard Flaisinger (17 ani). El este campionul de juniori al țării și la ultima ediție a „Criteriului european de juniori" a ocupat locul al III-lea.

Ivan ANDREADIS
redactor la „Ceskoslovenski Sport"

★ ★ ★

Reprezentanții tenisului de masă bulgar la marea competiție din capitala României așteaptă cu interes această competiție. Ei speră ca întrecerile de la București să le aducă un plus de experiență atît de necesar în confruntările internaționale. De aceea, federația de specialitate din Sofia trimite cea mai bună formație. Este vorba, de pildă, de maestra sportului Emilia Neikova (18 ani). Ea este fostă campioană de junioare a țării sale, care în 1966 și 1967 s-a clasat pe locul secund în campionatele de senioare. Cea de a doua jucătoare bulgară prezentă la București va fi Albertina Ranghelova (14 ani) care, anul acesta, debutează în naționala Bulgariei. Ea a avut o comportare bună la ultima ediție a „Criteriului european de juniori", cînd s-a clasat pe locurile 5—8. Anul trecut a fost campioană de junioare a Bulgariei.

La băieți vor evolua frații gemeni Petar și Tudor Velikov, de 21 de ani, jucători cu frumoase rezultate și în competițiile internaționale, fruntași ai sportului cu minge de celuloid din Bulgaria. Ambii sînt nelipsiți — de ani de zile — din reprezentativa țării lor.

Cel de al treilea jucător bulgar este Todor Beseviski (25 de ani), campion pe 1965, de cinci ani titular al echipei naționale și căpitan al acestei formații.

Toma HRISTOV
corespondentul nostru la Sofia

„SCHIUL SUB REFLECTOR"

(Urmare din pag. 1)

trebuie începută de la vîrstă foarte fragedă. Desigur, pe lîngă schiuri trebuie și bocanci, bastoane și toate cele necesare, pe măsuri corespunzătoare copiilor. În plus, prețurile echipamentului și materialelor trebuie să fie accesibile. Numai în acest fel se vor pune bazele sănătoase ale viitorului schi de performanță".

Fondul feminin trebuie să renască

MARCELA LEAMPĂ, **maestră a sportului:** „Plăcut impresionată de atenția acordată schiului și stimulată de cele scrise, îmi permit să atrag atenția asupra unor aspecte pe care le consider importante pentru dezvoltarea schiului de fond din țara noastră. De pildă, participarea foarte restrînsă (11 junioare și 5 senioare) la „Cupa A. S. Armata" desfășurată acum două săptămîni, ca și lipsa oricărui concurs în ultima duminică, mi-au amintit cum, cu ani în urmă, la primele mele concursuri ne-am întrecut 25 de junioare mici, 20 de junioare mari și 20 de senioare. Disputa a fost deosebit de dîrză, deoarece fiecare dorea să fie cea mai bună. Pe atunci nu auzisem despre metodica antrenamentului sau despre tehnica mersului pe schiuri, iar în picioare purtam schiuri rudimentare. Cele mai bune dintre noi au fost selecționate în centrul de inițiere al federației, unde am căpătat primele noțiuni despre mersul alternativ, simultan etc. și unde ni s-a vorbit despre dozarea efortului. Rezultatele nu au întîrziat să apară. Din păcate, însă, o dată cu trecerea anilor numărul participanților la concursurile de fond a scăzut, ajungînd acum îngrijorător de mic. Cauzele? Le voi enumera: activitatea competițională foarte săracă a centrelor de inițiere, precum și faptul că, luînd parte la un concurs de juniori, copiii nu mai au dreptul să participe la întrecerea centrelor; insuficienta atenție acordată de presa locală și de specialitate popularizării competițiilor de copii; limitarea, de către regulamentele federației și ale cluburilor și asociațiilor, a numărului de fete participante la un concurs. Mă întreb, ce stimulent mai au ele în pregătire, dacă nu au posibilitatea de a se întrece într-o competiție oficială? Pe lîngă toate acestea, sau poate tocmai din aceste motive, am observat o lipsă din ce în ce mai mare de seriozitate în pregătirea pe zăpadă, dar mai ales în cea pe uscat, a tinerei generații de schioare. Pentru redresarea schiului feminin, consider că sînt necesare: lărgirea preocupărilor federației în ceea ce privește centrele pentru copii și organizarea săptămînală a concursurilor pentru această categorie de schiori; revizuirea regulamentului de desfășurare a competițiilor în sensul renunțării la limitarea numărului participanților; o mai mare seriozitate în pregătirea schioarelor".

Părerile unui schior fără veleități

ING. CONSTANTIN BOTEZ, maestru al sportului la șah: *„Cîteva din cele scrise în ziarul dv. de luni, mi-au mers, ca să zic așa, la inimă. Anume, cele referitoare la condițiile de practicare a schiului în Predeal. Încerc să gust și eu din frumusețile acestui sport, fără a avea — bineînțeles — veleități de performanță (pe acestea mi le rezerv exclusiv la șah).*

Mă aflu în concediu, în frumoasa noastră stațiune de munte și întreprind zilnic ascensiunea celor cîteva sute de metri ai pîrtiei de la Clăbucet. Să vă fac o mărturisire. Mă uit cu jind la harnicul tele-schi care te duce rapid pînă spre creasta muntelui... Eu nu-l pot folosi. Degeaba aș urca la 1 400 m, fiindcă acolo rămîn pradă disperării. Cum să cobor în prăpastia albă care se cască în fața mea? Îi văd pe alții lunecînd în iureș spre vale, cotind cum vor, în „cristianii", în orice direcție. Eu nu pot face așa ceva. Sînt proaspăt începător. Abia de cîteva zile am pus schiurile în picioare.

Îmi pun o întrebare. Am plătit conștiincios O.N.T.-ului cazarea și masa. Oare n-ar fi fost de acord gazdele mele, de altfel foarte ospitaliere, să mai primească o sumă de bani în plus, oferindu-mi, în schimb, și posibilitatea de a învăța rațional și rapid schiul? Iată, în „Sportul", puneți problema instructorilor de schi. Într-adevăr, lipsa acestora se simte din plin la Predeal. Am întrebat la biroul local O.N.T., ca și la Casa de cultură, dacă se organizează aci cursuri de inițiere în schi. Nimeni nu știe nimic...

Adică, rectific, mi s-a răspuns că ar exista un instructor de schi, dar numai pentru grupele de turiști străini. Păcat. Așa, stima pe care o port odihnei noastre de peste hotare tinde să se transforme, împotriva voinței mele, în cea mai pură invidie".

Săritorii să nu mai fie „cenușărese" ale schiului

IOAN BÎRLĂ, antrenor la Dinamo Brașov: *„Profit de ocazia creată de „Schiul sub reflector" pentru a expune unele doleanțe ale săritorilor, tratați ca niște „cenușărese" ale acestui sport. Pentru ca săriturile să recapete popularitatea pe care au avut-o cu ani în urmă, este necesară, în primul rînd, dezvoltarea bazei materiale, prin: crearea de centre de inițiere în sărituri în diferite orașe, ca Brașov, Sinaia, Bușteni, Rîșnov, Odorhei, Gheorgheni, Tg. Mureș, Vatra Dornei, Borșa, Petroșeni; amenajarea în aceste localități a unor trambuline cu putere de aruncare de 25 m și 50 m; construirea la Brașov a unei trambuline din material plastic, cu putere de aruncare de 50 m; reamenajarea, la Poiana Brașovului, a trambulinei de 90 m; dotarea copiilor din centrele de inițiere, cu schiuri indigene de sărituri, pe măsuri corespunzătoare (2,10 m — 2,40 m). Pentru asigurarea unei bune pregătiri a săritorilor, se impun măsuri în vederea: formării unor instructori (printr-un curs special), pentru centrele de inițiere; popularizării săriturilor prin organizarea cît mai multor întreceri între copiii din centre; obligativitatea pentru secțiile de schi de a avea și o sub-secție de sărituri".*

Să insuflăm copiilor o pasiune puternică pentru schi

PROF. GHEORGHE PIȘTEA, antrenor la Școala sportivă din Rîșnov:

„Inițiativa ziarului „Sportul" de a pune în lumina reflectorului diferitele aspecte ale practicării schiului în țara noastră mi-a produs o mare bucurie. O țară care cunoaște și un anotimp al zăpezii, care are un relief atît de variat, întrunește două condiții esențiale pentru practicarea schiului. Putem avea schiori mai mulți și, fără îndoială, putem obține și rezultate mai bune.

Măsurile luate, în ultima vreme, pentru promovarea schiului în școli, sînt binevenite și cred că rezultatele nu vor întîrzia să apară. Elemente dotate cu calitățile necesare există. Avem și în școala noastră. Noi ne străduim să le asigurăm o pregătire corespunzătoare vîrstei, atît din punct de vedere al tehnicii cît și al rezistenței. Cred, însă, că trebuie să insistăm și mai mult pentru educarea calităților morale. În multe sporturi obținem rezultate foarte bune pînă la nivelul juniorilor sau al reprezentativelor de tineret, dar nu și mai departe.

Trebuie, așadar, să-i formăm pe elevii care trec prin mîna noastră în spiritul seriozității, al conștiinciozității. Să le insuflăm o pasiune puternică pentru sport. Pasiunea adevărată este cea care te mînă fără șovăiri și fără compromisuri spre culmile măiestriei. Pledez, deci, pentru o asiduă muncă educativă mai ales în această etapă de început a formării sportivilor".

Sala de sport și perspectivele dezvoltării gimnasticii

(Urmare din pag. 1)

760 mp, dimensiunile în plan fiind de 21 m lățime, 36 m lungime, 8,50 m înălțime liberă și este dotată cu vestiare, cabinet medical, cabinet pentru antrenori. Se preconizează ca încă în acest an să fie date în folosință, ca anexe ale sălii, două încăperi pentru antrenamente la box și lupte. Se impune subliniat faptul că colectivul de concepție, format din specialiști tineri, entuziasti, a adoptat unele soluții originale, neexecutate încă în țara noastră, între care folosirea elementelor liniare cutate pentru structura de rezistență, realizarea betoanelor aparente la acoperiș în interior și la stîlpi, pe ambele fețe, prin care s-au eliminat finisajele clasice, care sporesc de obicei costul construcției și nu asigură suficientă rezistență în timp.

Gimnastica din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, afirmată în numai trei ani pe plan național, cucerind chiar și titluri republicane și impresionînd unanim pe specialiști (rezultat al priceperii și pasiunii dovedite de antrenorii Maria Ionescu și Marcel Duncan), are asigurate acum cele mai bune condiții de pregătire, de continuă afirmare. Multe din fetele care alcătuiesc grupa de bază a antrenorului Duncan (Ileana Coman — 10 ani, Anca Grigoraș — 10 ani, Petruța Paciurcă — 11 ani, Georgeta Dosiceanu — 14 ani, Maria Stoica — 14 ani, Margareta Murvui — 15 ani, Doina Bălăceanu — 12 ani) sînt talente autentice, au și intrat în vederile antrenorilor federali, pregătirea și evoluția lor fiind urmărite îndeaproape. Alte patru grupe de fete (aproape 70 de tinere gimnaste) sînt supravegheate, de asemenea, de antrenori calificați, iar deschiderea sălii a coincis cu inaugurarea activității și pentru băieți. Este de-a dreptul impresionant interesul manifestat de copiii din oraș pentru activitatea de gimnastică (pe care îl constați în mai toate discuțiile despre sport surprinse pe stradă sau în alte împrejurări), a unor gimnaști fruntași din alte localități (care și-au exprimat fățiș dorința de a putea beneficia de excelentele condiții create aici gimnasticii), ca și a unor antrenori, fapt ce sporește considerabil răspunderea organelor sportive locale în planificarea și organizarea activității de gimnastică la noua sală de sport a orașului. Din discuțiile purtate cu specialiști din localitate reiese că la volumul actual al antrenamentelor, sala va putea fi folosită în permanență. Sugerăm însă ca în eventualele „ferestre" ce ar apărea în orarul gimnasticii competiționale, de performanță, să fie organizate centre de inițiere cu plată pentru copii, care și-au dovedit cu prisosință eficacitatea în ceea ce privește asigurarea unei solide sănătăți și pregătiri fizice tinerei generații, ca etapă importantă de selecție pentru secțiile de performanță și, de ce n-am recunoaște-o, ca forme de obținere a unor beneficii bănești.

Avînd în vedere toate acestea, ni se pare cu totul nejustificată dorința unora de a transforma noua sală ca loc de antrenament pentru toate sporturile (practic aproape imposibil, deoarece demontarea aparaturii de gimnastică — valorînd circa 150 000 lei — necesită un timp material mare), fapt ce ar dăuna în primul rînd gimnasticii, pentru care a fost construită, și chiar intereselor naționale ale mișcării noastre sportive.

Palestre...

(Urmare din pag. 1)

amenajarea terenului, eroul noii baze sportive fiind tot un fruntaș al sportului: inginerul *Radu Mihalcea*, fost căpitan al echipei de volei Farul-Constanța, acum șeful lotului Dragaj de pe șantierul nr. 2 Puturi.

Le-au venit apoi rîndul baschetbaliștilor să facă echipă și teren. Cu panouri frumoase confecționate pe șantier, cu zgură reșie descoperită într-o veche varniță și împărțită frățește cu voleibaliștii și handbaliștii. Și-au făcut după aceea teren fotbaliștii, iar mai tîrziu și-a construit arenă cu două piste marea armată a popicarilor. Poloiștii au stat în espectativă un timp. În momentul însă cînd balastierele au început să scoată din Cerna primele cupe de nisip, s-a și făcut programarea întîielor jocuri de polo din duminica următoare. Cu vînătorii, amatorii de drumeție, pescarii sportivi etc. lucrurile au mers mai ușor. Ei au găsit aici o excelentă „bază materială" în jurul Dunării, la Gura Văii, la Jidoștița, peste tot.

Cam acestea au fost începuturile sportului la „Porțile de Fier". Pasul următor făcîndu-se prin înființarea asociației sportive. O dată cu primele secții de sport, cu întîia garnitură de echipament cumpărat, cu primele meciuri oficiale. Am cunoscut la acești oameni care muncesc aici, în adîncuri, sub albia Dunării, sau sus pe schelele viaductelor, o cumpănire, sobrietate și trăinicie în tot ceea ce fac. Într-un astfel de spirit a fost durat și edificiul asociației sportive. Întîiele tricouri de sport au fost comandate cu inscripția *„Energetica"*. Asociația își cunoștea forțele. Intuia de pe atunci ascensiunea echipelor sale *(raion, regiune, calificări...)*, a membrilor ei (astăzi *peste 2 000)*, a secțiilor afiliate la federațiile de resort, a întîlnirilor amicale internaționale cu colegii lor, constructorii iugoslavi (2—2 la fotbal, 3—0 la volei pentru „Energetica", 6—4 la șah pentru sportivii iugoslavi, 17—13 la handbal pentru constructorii noștri).

Acum, „Energetica" este cea mai puternică asociație sportivă din Turnu Severin: *10 echipe de fotbal, 10 echipe de volei, numeroase alte formații de handbal, tenis de masă, arbitri, antrenori calificați, sediu, baze sportive.* Nimic deosebit pentru oamenii de aici, învățați cu lucrul trainic, în perspectivă. Învățați cu tempo-ul susținut al acestui mare șantier, cu dimensiunile lui. Dimensiuni care, așa cum am fost informat, vor fi raportate și la scara activității sportive. *„Anul acesta,* îmi spunea tov. *Ion Radu*, președintele Consiliului sindicatelor din Sistemul hidroenergetic și de navigație „Porțile de Fier", *sportul își va dubla activitatea, el făcînd parte integrantă din șantierul nostru. Vom avea deci, la sfîrșitul acestui an, 4 000 de sportivi, alte noi terenuri pentru întreceri, precum și o bogată activitate competițională de masă și de performanță".*

Așadar, la „Porțile de Fier" sportul își va dubla activitatea. Va continua frumoasa tradiție rămasă din veacuri, cu noile „palestre" ale secolului XX!

CAMPIONATUL BUCUREȘTIULUI LA ATLETISM

Partea a doua a campionatului orașului București a avut loc în sala Floreasca II. Organizatorii (comisia prășenească de atletism) s-au străduit și au reușit să asigure concursului un cadru de desfășurare corespunzător. Începînd cu amenajarea unor locuri speciale pentru oficialități, antrenori și presă și terminînd cu festivitățile de premiere ce au urmat fiecărei probe, totul a avut darul să amintească atmosfera marilor competiții atletice. A fost de altfel o ultimă repetiție în vederea acestora, pentru că sîmbătă se va inaugura șirul concursurilor republicane pe teren acoperit.

În ce privește rezultatele, în afara recordului republican realizat de Virginia Bonci la înălțime junioare, trebuie remarcate și cele două curse de garduri ale Edithei Schal (I.C.F.). Ea a parcurs — atît în serii cît și în finală — 50 mg în 7,6 s, egalînd recordul republican de junioare care îi aparține.

Proba similară a băieților, disputată pentru prima oară în țară pe această distanță (50 m), a prilejuit stabilirea primelor recorduri republicane. La seniori (garduri de 106,4 cm), icefistul Horia Cernescu și-a înscris numele pe tabelul recordmanilor cu performanța de 7,1 s. La juniori mari (garduri de 91,4 cm), recordul a fost stabilit la 7,0 s. de către Milo Ling de la Viitorul și egalat în finală de Vladimir Toma (C.S.Ș.). În sfîrșit, la juniori mici, primul recordman este George Preda (Constructorul) care a alergat în serii și în finală 7,9 s.

Dintre celelalte rezultate notăm: **SENIORI — lungime:** H. Albrecht (Rapid) 6,98; **înălțime:** Ș. Ioan (Politehnica) 2,04, C. Semen (Rapid) 1,90; **greutate:** Al. Techirdalian (I.C.F.) 14,16, S. Hodoș (I.C.F.) 13,65; **SENIOARE — 50 mg:** A. Vitalioș (I.C.F.) 7,5; **JUNIORI I — lungime:** Șt. Lăzărescu (I.C.F.) 7,04, M. Ling (Viitorul) 7,01, M. Pantor (Progresul) 6,82, Vl. Toma (C.S.Ș.) 6,81; **greutate 6 kg:** Cr. Mitrea (Dinamo) 15,14 Vl. Hodoș (Șc. sp. 2) 14,21, St. Sabău (Metalul) 13,73, **JUNIOARE I — înălțime:** D. Radu (Steaua) 1,55; **50 mg:** D. Radu 7,7, E. Maziu (C.S.Ș.) 7,7, C. Ionescu (Șc. sp. 2) 7,7; **JUNIORI II — greutate 5 kg:** P. Glăveanu (Șc. sp. 2) 13,35, N. Pană (Șc. sp. 2) 12,58; **lungime:** C. Ionescu (Dinamo) 6,35, R. Fătu (Șc. sp. 2) 6,08; **JUNIOARE II — 50 mg:** N. Hinda (C.S.Ș.) 8,0, M. Coconu (Șc. sp. 3) 8,1; **înălțime:** E. Crețu (Șc. sp. 2) 1,51, C. Anghel (C.S.Ș.) 1,51.